

"האנושות מוכנה!" "Mankind is Ready!"

1. הראי"ה קוק, אורות · אורות המלחמה · פרק ט, עמ' טז-יז

א. בנין העולם, המתמוטט כעת לרגלי הסערות הנוראות של חרב מלאה דם, דורש הוא את בנין האומה הישראלית. בנין האומה והתגלות רוחה הוא ענין אחד, וכולו הוא מאוחד עם בנין העולם, המתפורר ומצפה לכח מלא **אחדות ועליונות**, וכל זה נמצא בנשמת כנסת ישראל. רוח ד' מלא בה, רוח שם מלא בקרבה, ואי אפשר לרוח אדם, שהרגשת נשמתו פועמת בו, להיות שוקט בשעה גדולה זו, מבלי לקרא לכל הכחות הצפונים באומה: עורו וקומו על תפקידכם. קול ד' קורא בכח, ומתוכיות נשמתו ומתנועות החיים אנו מבחינים אותו: ישראל מוכרח לחשוף את מקור חייו, לעמוד הכן על רגלי אפיו הרוחני). דברים ד ז: "(מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו)", "ילקוט שמעוני/דברים/רמז תתכה": (אומה היודעת אפיה של אלהיה. "התרבות העולמית מתנוודדת, רוח האדם נחלש, מחשכים מכסים את כל העמים), ישעיהו ס ב: "(החשך יכסה ארץ וערפל לאומים."

ב. והשעה הגיעה, אור עולם, אור אלהים אמת, אור אלהי ישראל, המתגלה על ידי עמו, עם פלאים, צריך הוא להתגלות בהכרה, וההכרה צריכה לבא באומה פנימה, להכיר את האחדות של כחותיה היא, להכיר את ד' השוכן בה. ובהכירה כי יש אלהים בקרבה, תכיר איך לחשוף את מבוע חייה, תדע להעמיד חזון עמדתה על מקורה העצמי. לא לשאב מבראות זרים היא קרואה כי אם לדלות ממעמקיה. תדלה רצון מעמק תפלתה, חיים מבאר תורתה, אומץ משורש אמונתה, סדור מיושר שכלה, גבורה מעז רוחה, וכל העולה על שפירי שמיה, הכל מרוח אלהים המרחפת על מלא היקום, מימי בראשית עד אחרית). חגי ב: "(כי אני אתכם נאם ד' צבאות, את הדבר אשר כרתי אתכם בצאתכם ממצרים, ורוחי עומדת בתוכם, אל תיראו."

ג. כל התרבויות שבעולם יתחדשו על ידי חדוש רוחנו, כל הדעות יתישרו, כל החיים יאורו בשמחת לידה חדשה בהתקוממותנו, כל האמונות ילבשו בגדים חדשים, יסירו את הבגדים הצואים מעליהן ויתלבשו בלבושי יקר, יזניחו את כל פגול, כל טמא וכל תיעוב שבקרבים, ויתאחדו לינק מטללי אורות הקדש, אשר הוכנו מאז לכל גוי וכל אדם בבאר ישראל. ברכת אברהם לכל גויי הארץ תחל את פעולתה בתקף ובגלוי ועל פי יסודה יחל, מחדש, בנינו בארץ ישראל. החרבן העכשוי הוא הכנת תחיה חדשה, עמוקה ואופיית. אור חסד עליון מתנוצץ. שם ד' אהיה אשר אהיה הולך ומתגלה, הבו גדל לאלהינו.

2. זכרון ראי"ה, עמ' סג (נדפס אח"כ במאמרי הראי"ה, עמ' 212, ובעין איה, ברכות ו, מב)

המלחמות אינם יפים כלל, אבל צפון בהן עכ"פ טובה לעתיד, שהרי ההתנגשות של האומות הקטנות הביאו אחריהם **התרקמות האומות הגדולות**, שהוא חיבור יותר גדול בשביל המין האנושי, שבכוחו להביא בעתיד לחיבור ושלוש היותר גדול שבעולם. ואע"פ שאין המלחמות יפות בעצמן, נתן הקב"ה חן הדבר בעיני בני האדם עד זמן ועידן, והוסכם שהחרב היא תכשיט להגבורה, שבמלחמה היא תפארת לבעליה, רק מפני שהו דבר יפה בעתו עד עת שלא יהיה בו צורך מתוך ידיעת ד' וחכמתו.

3. הראי"ה קוק, אורות ישראל / פרק ח, ו-ז, עמ' קסט

ו. רבויי הצביונים השונים, המתחלקים בעמים רבים, **כללים** בְּיִשְׂרָאֵל בְּיַחַד, "יצב גְּבֻלַּת עַמִּים לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (דב' לב, ח). מתוך כך הם עלולים יותר לפרודים ומחלוקות פְּנִימִיִּים, ומתוך כך יכולים להיות לעולם עם לְבָדָד מְבֻלִּי לְהִתְעַרֵּב בֵּין הָעַמִּים, בְּאֵין מַחְסוֹר כָּל הַנְּטִיּוֹת וְהַפְּשָׁרוֹנוֹת הַשּׁוֹנִים, "כִּרְכָּא דְכֻלָּא בִּיה, מְמַנּוּ כְהִנּוּ, מְמַנּוּ נְבִיאִיו, מְמַנּוּ שְׁרִיו,

מִמֶּנּוּ מֶלְכִּיו, שֶׁנֶּאֱמַר מִמֶּנּוּ פָּנָה מִמֶּנּוּ יִתְּד' וְגו' (חולין נו ע"ב, ע"פ זכריה י, ד). **הַתּוֹרָה כֻּלָּה**, שֶׁמִּכְלָלָתָּ, בְּעֵז עֲצָמִיּוֹת סִגְלוּתִיָּה, וּבִשְׁוִי אֲרָחוֹת חֵיָּה, אֶת הַכָּלָל כְּלוֹ וְאֶת כָּל פְּרָטִיו, הִיא **הַתּוֹרָה בְּפָנֵי הַפְּרִוּדִים**. מִכָּל שְׁנוּיֵי הַדְּעוֹת וְהַטְּפוּסִים, בְּכַמָּה עֲנִינִים רִוְחָנִים וְחִמְרִים, מוֹפִיעַ עַל יָדָהּ הַטּוֹב הַכָּלְלִי, שֶׁמֵּאֲחַד אֶת כָּל בְּכָלְלוֹת קִיּוּמָהּ שֶׁל תּוֹרָה, מְלַבֵּד הַרְשָׁעִים הַמִּחְלָטִים הַעוֹקְרִים בֵּית יִשְׂרָאֵל... שֶׁרְבוּי הַכַּחוֹת יָפָה הוּא לְאַמָּה בְּהִתְאַחֵד בְּשֶׁרֶשׁ קִיּוּמָהּ בְּתוֹרָה.

ז. יוֹתֵר מִכָּל עִם וְלִשׁוֹן אֵין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים **לְסַבֵּל אֶת הַסְּתִירָה** וְאֶת אִי-הַתְּאֻדוֹת הַנִּפְשִׁית. סִגְלֵת עוֹלָמִים הִיא בְּנוֹ הַשְּׁלֹם וְהָאֲחוּד בְּצוּרָתָם הָאִידֵאלִית. וְלִכֵּן כָּל פְּזוּרָנוּ הוּא רַק אֲרָעִי, וְהֵנּוּ עֲתִידִים לְהִתְאַחֵד, וְלִהְיוֹת גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצָא.

4. אגרות הראיה א, סי' קסד, עמ' ריד

א. הנני לוחם עם המניעות מלחמת מצוה. הננו רואים עין בעין **שְׂבָא עֵתָה... הָרוּחַ הַגָּדוֹל**, שְׁחִי עוֹלָמִים שְׂרוּי בְּתוֹכוֹ, הֵנָּה עֲדִיין מְקוּפֵּל כְּעוֹבֵר בְּמַעֵי אִמּוֹ, אֲבָל יִגִּיעַ הַזְמָן וַיִּמְיוּ לֹא יִמְשָׁכוּ, וְתִנּוּעַת לְדָה תִּשְׁמַע, אַחֲרֵי צַעֲקַת חֲבָלִים, קוֹל חֹדֶשׁ וּמִרְנִין שֶׁל יֶלֶד נוֹלָד, אֲשֶׁר יוֹלֵד גּוֹי פֶּעַם אַחַת, וְצִיּוֹן תַּחַל וְיִלְדָה אֶת בְּנָהּ; אֲבָל הַגְּבֵרַת הָרוּחַ, הַשְּׁלֵמָתוֹ, מֵהִירוֹת בָּאוּ, - עַל זֶה הֵנּוּ נִקְרָאִים לַפְּעוֹל עִם אֵל.

ב. עַד כֹּה עוֹמֶדֶת הַקּוֹלְטוֹרָה הַמִּיּוּחָדֶת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, **כִּרְחֵל נֶאֱלָמָה**. דְּבַר אֱלֹהִים הִיָּה לַחֲרָפָה, כִּי לֹא יֵהֵן שׁוֹם מִשְׁכִּיל לַרְצוֹת מִמֶּנּוּ יוֹתֵר מִמָּה שֶׁתֵּן ע"ז אִירוּפָא דִּיפְלו... אֶת הַיִּסּוּד הָאֲמִתִּי הַזֶּה, לְהִרְאוֹתוֹ בִּיד רְמָה וְקוּמָה זְקוּפָה, בְּגִדּוּלָהּ וְהוֹד, זֹאת הִיא עֲבוּדָתָנוּ, עֲבוּדַת חֲכָמֵי אֲמֵת, יִרְאֵי ד' **בִּירָאָה פְּנִימִית**, שְׂאִינָה נְגוּעָה בְּסִיגִים שֶׁל יִרְאָה פְּסוּלָה, חִיצוֹנִית וּמִשְׁפַּלַּת רוּחַ וְנִשְׁמָה, אוֹתָם הַיּוֹדְעִים לֵתֵן גּוֹדֵל לְאַלְהֵינוּ בְּאֲמֵת וּבִישׁוּר לִבָּב. וְע"ז צְרִיכִים אֲנִי לְהַחֲלִי בִּיסּוּד שֶׁל סִפְרוֹת, חֹדֶשׁ-יִשׁוּן, שֶׁלֹּא יִפְנֶה אֵל הַיִּשָּׁן עוֹרָף כ', "א יִזְדַּיִן עִם הַחֹדֶשׁ לְדַעַת אֶת כָּל עוֹמֵק הַטּוֹב שֶׁל הַיִּשָּׁן וְאִיךָ הַחֹדֶשׁ הוֹלֵךְ עִמּוֹ וּמִשְׁלִימוֹ תִּמְדֵּי, וְתִלְמִידִים וְתִיקִים יִגְדִּילוּ תוֹרָה וְיִאֲדִירוּהָ לְהַחֲיוֹת רוּחַ יִשְׂרָאֵל, וְלִתֵּן כְּבוֹד וְהוֹד, לְאַדְמַת הַנְּבוּאָה, אֲשֶׁר שְׂמִיָּה וְהַרְרִיָּה יִרְעֻפוּ עַד-עַד טַל-חַיִּים דּוֹקָא לַעַם הַמִּרְגִּישׁ אֶת קֶשֶׁר נִשְׁמָתוֹ בְּתוֹכָהּ, וְלֹא לַעַם אַחֵר, וְלִנְטַמְעִים עִמָּהֶם, שְׂאִינָם מִבְּחִינִים בֵּין אֲדָמַת חוֹל לַעֲפֻרוֹת קוֹדֶשׁ.

ג. **הַשִּׁכָּל הַיִּשְׂרָאֵלִי יִתְרוּמֵם, וְהַרְגֵּשׁ הַחַי שְׁלוֹ יִתְעוֹרֵר** לְעוֹמָתוֹ בְּכָל מֵלֵא עַז וְחַיִּים. **הַגְּבוּרָה הַמַּעֲשִׂית לִיסָד וְלִנְטַע**, לְבָנוֹת וּלְשַׁכֵּל אֶת הַכָּל בְּחַיִּי גּוֹי אִיתֵן עַל אֲדָמָתוֹ כְּמִקְדָּם, תִּתְעוֹרֵר בְּזֶרַע ד', אֲשֶׁר תִּכְיֹר וְתִדַּע לְשׁוֹב אֵלָיו בְּאַהֲבָה וְהִכָּרָה מִלֵּאָה תְּנוּבָה וְחַיִּים. שִׁירִים חַיִּים נִבְרָאוּ, מִלֵּאֵי עַז אֱלֹהִים, וְשִׁדּוֹת שֶׁל קוֹלְטוֹרָה חֹדֶשָׁה וּמֵאִירָה יִפְרוּ וְיַעֲלוּ, יַעֲטֻפוּ בָּר וְיִתְרַעְעוּ אֶף יִשְׁיִירוּ. **הַיִּשָּׁן יִתְחַדֵּשׁ, וְהַחֹדֶשׁ יִתְקַדֵּשׁ**, וְיִחַדּוּ יִהְיוּ לְאַבּוֹקוֹת אֹרִים עַל צִיּוֹן, וּבְמִשְׁיכַת חֵן תַּחַל אֶז צִיּוֹן לְמִשׁוֹךְ אֵל תּוֹכָהּ אֶת בְּחִירֵי בְּנֵיהָ בּוֹנִיהָ, וּמִשְׁכַּלֵּי הַבֵּינִין, הַנִּטְעָה וְהַמְזוּרָה, הַתְּעִשְׂיָה וְהַמִּסְחָרִים, יִהְיוּ בְּמִשָּׁךְ הַזְמָן גַּם הֵם זְלוּפִים מִטַּל חַיִּי נֶצַח, מִיָּם טְהוֹרִים יִזְרַקוּ עֲלֵיהֶם, וְיִכְיֹרוּ אֶת חֲסִנָם וְאֲשֶׁרֶם בְּהִיּוֹתָם בּוֹנִים חוֹמוֹת וְחֵיל לְיִשְׂרָאֵל בְּאַרְץ חֲמַדַּת עוֹלָמִים.

5. עקבי הצאן, עמ' קנ, "עבודת אלהים"

כָּל הָעֵתִיד הַמִּתְנַהֵּל וְהוֹלֵךְ צִפּוֹן הוּא בְּמִילּוּאוֹ. יִרְאֵת הַכְּבוֹד וְהַרּוּמָמוֹת, וְהָאֲהָבָה הַנִּפְלָאָה אֵלֵיהֶם עִם הַבִּטְחוֹן הַנִּמְרָץ בְּהַצֻּלַּחַת חִפְצָם, רַק הוּא יִהְיֶה מִרְכָּז הַחִפֶּץ, מִכָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאָפוֹ, וּבְאֲשֶׁר דְּבָרִים כְּאֵלֶּה הוּא רַק בְּיִשְׂרָאֵל אֲפֻשְׁרִים הֵמָּה לְהַמְצֵא בְּבִסִּיס לְאוֹמִי מִקּוּרֵי וְהַסְתוּרֵי ע"כ יִלְכוּ עִמָּם רַבִּים וְאִמְרוּ "לִכּוֹ וְנַעֲלָה אֵל הַר ד' וְאֵל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִזְרְנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכֶה בְּאוֹרְחוֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדִבֶּר ד' מִירוּשָׁלַם."